आत्मानंनिशाम्यदृष्टा तांचतस्ययोगगितयोगप्रभावंदृष्टासंशयंकिमिदिमितिविस्मयम्॥ ३५॥ समुनिर्विवाहात्याक्यदात्मनोहृपंतदेवपुनर्विभ्य विशेषणम्॥ ३६॥ शोभनेवाससीयस्याः जातोभावः प्रेमयस्य हेअमित्रहन्जितकाम ॥३०॥ तिस्मन्विमानेमुनिर्वभाजे नलुप्तोमहिमात्वातंत्र्ययस्य उपचीणंशुत्रूषितंवपुर्यस्य विकसितकुमुद्रणवान् अपीच्योऽतिसुंदरः पूर्णचंद्रवत्मुनि क्रिं विभव्यविमानम् ताराइवताःस्थियः कुमुदानीवतासांनेत्राणीतिज्ञेयम् ॥ ३८॥ तेनिविमानेन अष्टलोकपालानांविहारोयस्मिन् कुलाचलेंद्रोमेरः क्रि

भर्तुःपुरस्तादात्मानंश्रीसहस्रवतंतदा॥ निशाम्यतद्योगगितंसंशयंप्रत्यपद्यत॥ ३५॥ सतांकृतमलस्रानांवि आजंतीमपूर्ववत्॥ आत्मनोविश्वतीरूपंसंवीतरुचिरस्तनीम्॥ ३६॥ विद्याधरीसहस्रेणसेव्यमानांसुवास सम्॥ जातभावोविमानंतदारोहयदमित्रहन्॥ ३७॥ तिस्मन्नलुतमहिमाप्रिययाऽनुरक्तोविद्याधरीभिरुप चीर्णवपुर्विमाने॥ बश्राजउत्कचकुमुद्गणवानपीच्यस्ताराभिरावतद्ववोद्धपितर्नभस्थः॥ ३८॥ तेनाष्टलोकप विहारकुलाचलेंद्रद्रोणीष्वनंगस्त्वमारुतसोभगासु॥ सिद्धनुत्तोद्यधुनिपातिशवस्वनासुरेमेचिरंधनद्वछल नावस्थी॥ ३९॥ वैश्रंभकेसुरसनेनंदनपुष्पभद्रके॥ मानसेचैत्ररथ्येचसरेमरामयारतः॥ ४०॥ आजिष्णु नाविमानेनकामगेनमहीयसा॥ वैमानिकानत्यशेतचरन्लोकान्यथाऽनिलः॥ ४१॥ किंदुरापादनंतेषांपुं सामुद्दामचेतसाम्॥ यैराश्रितस्तीर्थपद्श्वरणोव्यसनात्ययः॥ ४२॥ प्रेक्षियत्वाभुवोगोलंपत्ययावान्त्वसं स्थया॥ बञ्हाश्चर्यमहायोगीस्वाश्रमायन्यवर्तत॥ ४३॥ विभज्यनवधात्मानंमानवींसुरतोत्सुकाम्॥ रामां निरमयन्रेमवर्षपूगान्महूर्त्वत्॥ ४४॥

तस्यद्रोणीषुद्रीषु अनंगस्यसखायोमारुतः शीतसुगंधमंदाऽनिलः तेनसीभगं क्ष्में सीभाग्यंसींदर्ययासु सिद्धेर्नुतःस्तृतःसन् सुधुनिर्गगातस्याःपातेनशिवःस्वनोयासुतासुरेमे ललनावह्नथी स्नीरत्नसमूहवान् ॥ ३९ ॥ वेश्रंभकादिषु देवोद्यानेषु मानसेचसरिसरतःप्रीतसन् ॥ ४० ॥ अत्यशेतअतिक्रम्यस्थितः ॥ ४९ ॥ उद्दामचेतसांधीराणांव्यसनंसंसारस्तस्यात्ययोयस्मात् ॥ ४२ ॥ श्रेक्षियत्वादर्शियत्वा गोलंगंडलं स्वसंस्थयाद्वीपवर्षादिरचनया यावान् तावंतंबहून्याश्वर्याणियस्मिन्तम् ॥ ४२ ॥ विभज्यनवधानवप्रभे कि देनात्मानंकत्वा ॥ ४४ ॥